



بررسی جایگاه زن در تمدنهای مختلف / مجمع فرانسوی برای تایید انسانیت زن!

بررسی جایگاه زن در تمدن های مختلف از جمله در یونان، هند، ایران و دوران جاهلیت عرب نشان می دهد که در هیچ کدام از این تمدن ها زن جایگاه شایسته ای نداشته و منزلت زن در اسلام از همه اینها برتر و والاتر است.

خبرگزاری مهر- بررسی جایگاه زن در تمدن های مختلف از جمله در یونان، هند، ایران و دوران جاهلیت عرب نشان می دهد که در هیچ کدام از این تمدن ها زن جایگاه شایسته ای نداشته و منزلت زن در اسلام از همه اینها برتر و والاتر است. در زمان های قدیم، مردم یونان از نظر تمدن و مدنیت پیشرفته ترین ملت ها بودند. آتن شهر حکمت و فلسفه و طب و دانش بود، اما با وجود این زن یونانی مانند کالای تجاری بین آتنی های قدیم خرید و فروش می شد. او را پلید و مظهر شیطان می شمردند و جز انجام کارهای خانه و تربیت فرزندان به او اجازه کاری دیگر نمی دادند.

مرد آتنی می توانست بدون قید و شرط، زنان را به هر تعداد که می خواست به ازدواج خود درآورد، ولی مرد در اسپارت (از یونان قدیم) جز در موارد ضروری نمی توانست با بیش از یک زن ازدواج کند و بیشتر زنان اسپارتی به تعدد ازدواج عادت داشتند. شکی نیست که این عادت از زشت ترین عادات بود. این وضع زنان متمدن یونان در زمان های قدیم بود.

زن یهودی

بعضی از یهودیان زن را به عنوان خادم منزل به حساب می آوردند و پدر اجازه داشت دخترش را با وجودی که طفلی بیش نبود بفروشد و بهای آن را دریافت دارد. دختر یهودی از پدرش جز در یک حالت، مالی به ارث نمی برد و آن موقعی بود که بعد از مرگ پدر، پسر باقی نمانده باشد و چنانچه پسرنی می داشت دختر از ارث محروم می ماند. همچنین هر یک از مردان بنی اسرائیل به هیچ قید و بندی با هر تعداد از زنان که می خواستند ازدواج می کرد.

زن در ایران

زن در ایران قبل از اسلام به طول کامل تحقیر و حقش نادیده گرفته می شد. در معامله ارزشی برای او قایل نبودند. این وضع ادامه داشت تا اینکه اسلام او را نجات داد و حقوقش را به او بازگرداند. حضرت محمد(ص) در قرآن کریم فرمان خدای عزوجل را آورد که می فرماید: زنان را بر شوهران حقوق مشروعی است چنانچه شوهران را بر زنان، لیکن مردان را بر زنان افزونی و برتری خواهد بود و خداوند عزیز و حکیم است.

زن در هند

زن در هندوستان بعد از مرگ شوهرش حق حیات نداشت؛ زیرا هنگامی که شوهر می مرد، زن نیز می بایست با جسد شوهر خود سوزانده می شد.

زن در دوران جاهلیت عرب

بعضی از عرب ها در دوران جاهلیت زن را قسمتی از ثروت پدر یا شوهر به حساب می آوردند و فرزند پسر بعد از وفات پدرش همسر او را به ارث می برد. عرب ها قبل از اسلام زنان را به اجبار به ارث می بردند. وارث (پسر) می آمد و لباسش را بر روی زن پدرش می انداخت و می گفت "به ارث بردم او را، همچنان که مال پدرم را به ارث بردم". اگر مایل بود با او ازدواج کند بدون مهریه بود و اگر او را به شوهر می داد مهریه اش را دریافت می کرد، یا این که ازدواج بر او حرام بود تا بعد از مرگش که پسر شوهر بتواند از او ارث ببرد.

شریعت اسلام این ظلم و این میراث را مانع شد. خداوند می فرماید "ای کسانی که ایمان آورده اید روا نیست شما را که زنان را به اکراه و جبر به میراث بگیرید". در این آیه از عادات عهد جاهلیت مبنی بر ارث بردن زن به وسیله اقربای مرد نهی شده است. اعراب جاهلی زنان را از ازدواج منع می کردند و پسر میراث بر، زن پدرش را از ازدواج مانع می شد مگر اینکه تمام ارث پدرش را به او بدهد و پدر دخترش را از ازدواج نهی می کرد جز اینکه مایملک خود را به او واگذار کند.

مردی که زنش را طلاق می داد زن مطلقه حق ازدواج مجدد نداشت جز در یک صورت، که تمام دارایی اش در اختیار شوهر اول قرار می گرفت.

شوهری که از زنش متنفر بود با او معاشرتی ناجوانمردانه داشت، ولی او را طلاق نمی داد تا اینکه مهریه اش را به او ببخشد. اعراب قبل از اسلام به زن ظلم می کردند و بر او تحکم می نمودند؛ ولی اسلام تمام این کارها را حرام دانست به طوری که خداوند جل جلاله می فرماید " بر زنان سختگیری و بهانه جویی می کنید که قسمتی از آنچه مهر آنها کرده اید بگیرید". اعراب در عهد جاهلیت هنگام تولد دختران، ناراحت و غضبناک می شدند و در روزهای شروع زندگی اش از ترس ننگ و یا فقر و بدبختی آنها را زنده به گور می کردند.

زن در دنیای غرب

در غرب قدیم حقوق زن را نادیده می گرفتند، تا جایی که حقوق، آزادی و استقلال زنان عرب جاهلیت بیشتر از زنان یونان بود، به طوری که " برن" می گوید: زنان عهد جاهلیت بدبخت نبودند. جنگجویان را در میدان های جنگ همراهی می کردند تا مردانگی و شجاعت و دلاوری را در آنها برانگیزند. اسب سواران در میدان های جنگ وارد می شدند و به یاد خواهران و همسران و معشوقه های خود رجزخوانی می کردند و تحسین معشوقه هایشان، بهترین پاداشی بود که مورد توجه آنان بود.

در سال 586 میلادی در فرانسه اجتماعی برای بحث درباره این موضوع که آیا زن انسان به حساب می آید یا غیر انسان؟! ترتیب یافت بعد از مناقشه طولانی و جدال، قرار گذاشتند که زن انسان است و لیکن تنها برای یک هدف آفریده شده و آن خدمت کردن به مرد است و بس، بنابراین با توجه به این قانون او را در ردیف یک خدمتکار قرار دادند، در حالیکه دین مبین اسلام حقوقی کامل به زن بخشیده، وظایفش را نیز مشخص کرده و او را مکلف به انجام آن نموده است. از نظر موازین اجتماعی و انسانی و در انجام معاملات مالی و همچنین در طلب علم و دانش، اعتلای مقام او را در ردیف مرد قرار داده و از او دفاع کرده و خواسته است که با او به انصاف رفتار شود. برای محبت به زن و قدرشناسی از مقام او مرد را مکلف کرده که در راه او خرج کند، احتیاجاتش را مرتفع سازد و او را مورد محافظت قرار دهد و هنگامی که با او ازدواج کرد مهریه اش را بپردازد.